

органическата, а животът — при живота. То-ва е, което наричаме разлагане. Подъ понятието „разлагане“ разбираме сортиране на мате-рията и на силитъ въ природата. Който е живѣлъ въ свѣта на доброто, последното ще го посрещне, ще го облѣче, на храни и ще му отвори путь къмъ Великия животъ. Който е живѣлъ въ свѣта на злото, ще бѫде посрещнатъ отъ злото. — Какво иска злото отъ човѣка? — Да отнеме живота му. Какво иска вълкътъ отъ овцата? Животътъ ѝ. Като я ви-ди, ще я сграбчи и изяде. Има овце, които вълкътъ не може да яде. Той може да яде само мъртвата материя, но до живота имъ не се докосва.

Следователно, искате ли да ви посрещне доброто, правете добро. Който нѣма желание да прави добро, самъ се осужда на смърть. Да правишъ добро, това значи, да давашъ нѣщо отъ себе си. — Който дава, и на него да-ватъ; щомъ спре да дава, човѣкъ престава да получава. Като знаете това, правете добро, за да имате животъ въ себе си. Една отъ при-чинитѣ, да не прави човѣкъ добро, се крие въ неговия egoизъмъ. Той трѣбва да ликвиди-ра съ egoизъма си съзнателно и доброволно. Не направи ли това самъ, ще дойдатъ страдания върху него. Страданията стопяватъ ко-равото, жестоко, egoистично естество на чо-вѣка. За да не дойдатъ непосилнитѣ страда-ния върху васъ, станете господари на своя egoизъмъ.